

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 4

April 1957

7. årg.

Til oppstandelsens morgen.

Jeg lette meg fram på den veldige kirkegården. Avstandene var så store, men assistentene så velvillige. Den som spurte fikk rettleiding. Og der var det, det jeg lette etter: Augusts Strindbergs grav. Slik så det altså ut, minnesmerket over en av de store i litteraturen: et enkelt kors av eik med inskripsjonen

«Ave o crux, unica spes». (Hill deg du kors, vårt eneste håp).

Slik ville dikteren ha det. Og i pietet hadde man gjort etter ønsket hans.

Det var en varm julidag jeg sto ved denne graven. Men ordene på korset minte om langfredag. Korset taler om soning. Den synderen som møter Gud ved Jesu kors hilser alltid korset velkommen. Begavelse, makt, herømmelse, — ingen ting av dette gir noe håp for evigheten. Men det gjør korset. Er det å undres over at det blir hilst velkommen? Det er jo selve redningsplanken for den som synker. Også under siste reis holder det.

Så går jeg da videre mellom an-

dre minnesmerker. Det er så mye vakkert å se. Og så står jeg foran en hel liten bygning av stein. Gravmonument det også, får jeg vite senere, selv om det er et lite hus. «Till uppståndelsens morgon» står det over inngangen. Det passer. De som kviler innafor har jo ikke bruk for dette huset lenger enn «till uppståndelsens morgon».

Ja, et slikt minnesmerke kan bare de ferreste reise over sine. Men

selv over den enkleste grav høver disse ordene: «til oppstandelsens morgen». Lengre har vi ikke bruk for graven. Det er Jesu soningsverk vi kan takke for det.

Men Skriften nevner to slags oppstandelse. En er inngangen til det evige livet, den andre til den evige dommen. Det blir folksomt på kirkegårdene på oppstandelsens morgen. Vel er det uhyggelig mange som går glipp av den første oppstandelsen. Tallmessig har det alltid vært mest av «fiendene av Kristi kors». Men den lille flokken blir likevel stor på samlingsdagen. De kommer jo fra «alle stammer og folk og tungler». Og den dagen vil det vise seg at vårt eneste håp gjorde ikke til skamme.

Sett i lyset av oppstandelsen får tingene i tiden sin rette plass. Det er så kort tid vi har bruk for dem, kort tid sammenliknet med en evighet. «Å, Jesus, åpne du mitt øye».

O.

MENIGHETS-GUDSTJENESTEN

III.

Etter kollekten følger *skriftlesning* med epistel og evangelium. Det største i gudstjenesten er at Gud kommer til oss og tjener oss i ordet og sakramentene. Derfor har Guds ord en bred plass i gudstjenesten. Det skrevne ord i epistel og evangelium — det muntlige ord fra prekestolen.

Vår kirke ser i epistelfordet en tale fra apostlene, i evangelieordet et budskap fra Herren selv, Jesus Kristus. Det er derfor det siste som er det største. Når Guds ord leses i epistel og evangelium, reiser menigheten seg. Det er for å vise sin ærbødighet overfor Guds ord. Når presten leser Guds ord, står han vendt mot menigheten. Det betyr at da står han som Guds tjener, som den der bringer godt budskap fra Gud til menigheten.

Etter evangeliets lesning kommer *troesbekjennelsen*. Og det passer godt, derfor blir menighetens bekjennelse en *kristen* bekjennelse. Troesbekjennelsen er også et meget gammelt stykke i gudstjenesten. Undertiden sang man i gammel tid i stedenfor troesbekjennelsen en salme som gav uttrykk for den kristne fellestro. En slik salme var Luther især glad i. I flere menigheter gjør man det fremdeles, således i Orkdal og Orkanger hver søndag der er barnedåp. Men ikke på høytidsdagene.

Prekenen eller det muntlige ord er et viktig og uunnværlig ledd i gudstjenesten. Dette er både godt og ilde. Det er riktig at det personlige vitnesbyrd ut fra evangeliet hører med som et viktig ledd i evangelisk menighetsgudstjeneste. «Også dere skal vitne!» sa Jesus. Evangeliet vil foldes ut, forklares og utnyttes til sjeles frelse. Det ligger en egen makt i det personlige vitnesbyrd ut fra troen og med sikte på å hjelpe frem eller styrke troen.

Det er en overmåte stor sak om ordet kan legges frem slik det griper hjertene. Og når dette ikke skjer, så kan det være like så meget menighetens skyld som prestens skyld. Det er ofte mere av uforstand og kritikk av presten, enn det er av forbønn for ham. Av slikt noe kommer intet godt ut. En stor fordel ved vår gudstjenstlige preken

Kjære orkdøler!

Når Menighetsbladet har bedt meg om en hilsen, vil jeg gjerne si at det har vært en opplevelse for meg å få være med på menighetsaksjonen her i Orkdal. Det pust av åndelig vårvin som går over dalen er enda ikke blitt den vårløysing mange venter på og ber om. Men vårtegnene er der utvilsomt.

Den store tilstrømming til møtene og flokkene på vandring til alteret for å be og vitne om nye steg på troens vei har skapt takknemlighet, glede — og forventning om større ting i vide kretser.

La det bli alles bønn at gjennombruddet må komme! At den begynnende vekkelsen må utvikle seg til en sunn og sterk kristelig nyskapingstid — en folkevekkelse over hele Orkla-dalføret og videre over Trøndelag!

Er det for mye å vente? Nei! Ikke når Gud griper inn for alvor og blir med sin omskapende makt. Og besøkene av folk fra nabobygdene har allerede vist at det også der er et stille vårsus i luften.

*Når Jesus kommer inn i huset —
Det blir et ganske annet liv —
Å måtte han nu snart få trede
derinn hvor han er ubekjent —
Og lege alle hjertesår
i kristnes hus og hednings gård.*

God påske!

J. Skauge.

er at menigheten føres inn i det n.t. religion. Det er det n.t. som danner hovedstokken av våre tekster. Og dette er av den aller største betydning.

Det er godt at menigheten setter prekenen høgt, men ilde er det dersom man legger for *meget* i prekenen, slik at prekenen overskygger de andre deler av gudstjenesten. Derfor ser man ofte den uskikk at folk kommer sent til gudstjenesten og går straks etter prekenen. De anser prekenen for det viktigste. La det ikke være så. *Hele* gudstjenesten har noe stort og verdifullt å gi, hele gudstjenesten med bønn og salme og skriftlesning, med preken, lovprisning og nattverd.

Etter prekenen følger den *store kirkebønn*. Fra den eldste menighetsgudstjeneste hører vi om at de hadde en stor samlet fellesbønn. Allerede i Apostlenes gjerninger 2, 42 fg. hører vi hvordan disiplene trofast holdt fast ved *bønnene*. Og apostelen Paulus formaner at der gjøres bønner, påkallelser, forbønner, takksigelse for alle mennesker, for kongen og alle dem som er i høyverdighet o.s.v. 1. Tim. 2,1 fg. En slik samlet menighetsbønn hører med til de viktigste ting i en kristen menighetsgudstjeneste. Også vi har en slik samlet kirkebønn. Denne bønn er kjærlighetens store forbønn, hvor menigheten trær frem for Gud og legger alt inn for Ham. Her ber vi om alt menneskelig og alt menneskeverdig. Vær med i den bønn og du skal få se hvør innholdsrik den er.

Etter kjærlighetens forbønn følger *kjærlighetens gaver*, de offere som menigheten legger på alteret. Fra gammel tid har menigheten brakt sine gaver frem for Gud i gudstjenesten. Den eldste menighet har frem offergaver til fattige og brød og vin til nattverdmåltidet. I vår tid bærer vi våre gaver især som

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld
Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: **Res. kap. Leergaard**
Kasserer: **Lærer Nils Ofstad.**

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

Lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

misjonsgaver. Dette skal minne oss om at menigheten har et kjærlighetsarbeide å gjøre sammen, både her hjemme og derute i hedningeland, etter Jesu Kristi bud og befaling. Og dette skal minne oss om at *«troen skal være virksom i kjærlighet.* T. L.

Misjonssambandet

Palmesøndag på Orkanger kl. 17: Taler av sekr. Klomstein og pastor Olsen.

Skjærtorsdag på Fannrem kl. 17: Taler av Klomstein m. fl.

Skjærtorsdag i Grøtte bedehus, Meldal kl. 19,30: Emissær Jønland taler.

Langfredag i Skogheim, Løkken kl. 18: Tale av Jønland m. fl.

2. påskedag i Børse bedehus ved emissær Melby som fortsetter med møter der.

Påskemøtet på Svorkmo.

Lørdag 20. april kl. 20: Åpningsmøte ved John Fagerli, sekr. Pedersen og misj. Kollerøs. Sang og musikk.

Kl. 11.00: Gudstjeneste i Moe kirke ved res. kap. Leergaard og Kollerøs. Offer til Misj.sambandet.

Kl. 13.00: «For meg er livet Kristus» ved Pedersen.

Kl. 16.30: «Misjonsansvar» ved Kollerøs.

Kl. 20.00: Åpent møte ved Arnt

Påskenen i historisk perspektiv.

Passah er det hebraiske ord for påske, og det betyr *forbigang*, et navn som henpiller på Israels utgang av Egypt. Blodet av påskeofferlammet ble strøket på dørstolpene til israelittene, og der ødeleggeren, dødsengelen, så blodet gikk han forbi uten å gå inn. Disse symboler har nøye forbindelse med den kristne påske som feires til minne om Jesu død og oppstandelse. Han er offerlammet i den nye pakt, og hans blod redder fra fordømmelse som hin gang i Egypt.

Tidspunktet for påskefeiringen var i den første kristne tid noe uvisst, inntil Nicea-møtet i 325 bestemte at påskedag skulle være «første søndag etter fullmåne etter vårjevndøgn». Den astronomiske beregning var imidlertid den gang noe vaklende, så først fra 525 da Dionysius Exiguus ordnet kalenderen, ble tradisjonen fast.

Det synes etter de historiske opplysninger som foreligger, at vekten dengang ble lagt vel så meget på Jesu død som oppstandelsen. Vår påske faller på en måte i to, — en sørgfest og en seiersfest, hvorav ingen i og for seg kan framheves på den annens bekostning.

Utover middelalderen ble påskefeiringen «utstyrt» nokså meget med seremoniell, opptog, kveldsmesser, og senere også flere verdslige skikker, og festen varte en hel uke. Fra 1094 ble den innskrenket til tre dager. I våre dager er det hos oss fire helligdager mens det i

Gangås og Torbjørn Pedersen. Sang og musikk. Kollekt til Misjons-sambandet.

2. påskedag kl. 9.00: Nattverd-møte. Pedersen leder.

Kl. 11.00: Gudstjeneste i Moe kirke ved pastor Olsen og Pedersen.

Kl. 16.00: Avslutningsfest. Lektor Skråstad, Pedersen, Kollerøs m.fl. Sang og musikk. Kollekt til Misj.sambandet.

GODT UTVALG av
SØLVVARER
til
BARNEDÅP
BRYLLUP
KONFIRMASJON
JOHN RØHME
GULLSMED - ORKANGER.

andre kirker ofte er bare tre, stundom to.

„Kristen innsats for uløste oppgaver.“

Ifjor vår ble «Kristen innsats for uløste oppgaver» opprettet av landets bispedømmeråd. Kristen Innsats tar sikte på å verve 10.000 bidragsyttere, som vil forplikte seg til å betale 100 kroner året til kristent nybrottsarbeid. Det er den uttrykkelige forutsetning for aksjonen at en skal søke å finne fram til nye mennesker, som hittil ikke i større utstrekning har ofret til kristent arbeid og som kanskje heller ikke har tatt særlig aktivt del i kirkens liv.

Planen er å få opprettet et nett av kontakter, med to til fire hovedkontakter for hvert stift, en kontakt i hvert prosti og en eller flere «ververe» i hver menighet. Man tar ikke direkte sikte på å engasjere prester og menighetsråd i aksjonen, om den enn som regel bør gjennomføres i tilknytning til menighetsmessige organer. Av det som kommer inn skal en tredjepart gå til bispedømmerådene og to tredjeparter til felleiskirkelige formål.

Forslaget om «Kristen innsats» fremmes i tro på at Kristen Innsats ikke bare vil skape nye muligheter for økt innsats, men at aksjonen også vil gi kirken kontakt med nye mennesker som vil ta økonomisk ansvar og som også kan føres dyper inn i kirkens tro og liv.

PREIKELISTE

Tysdag 16/4. Møte i Orkdal kyrkje kl. 20 ved misjonsprest Skauge.

Skjærtorsdag 18/4. Orkdal kyrkje. Olsen. Nattverd. Orkdal kyrkje kl. 20. Møte ved misjonsprest Skauge. Orkland kyrkje. Leergaard. Nattv. Orkanger kyrkje. Hatlebrekke. Nattverd.

Langfredag 19/4. Orkdal kyrkje. Leergaard. Orkland kyrkje. Disponent Lars Sæter og Hatlebrekke. Ofr. til Tomb jordbr.skule. Orkanger kyrkje. Olsen.

1. Påskedag 21/4. Orkdal kyrkje. Hatlebrekke. Ofr. til Menighetsfakultetet. Orkdal kyrkje kl. 20. Møte ved misj.prest Skauge. Orkland kyrkje. Misjonær Kollerøs og Leergaard. Ofr. til Misj.samb. Orkanger kyrkje. Olsen. Ofr. til Indremisjonen.

2. Påskedag 22/4. Orkdal kyrkje. Leergaard. Orkdal kyrkje kl. 20. Møte ved misjonsprest Skauge. Orkland kyrkje. Sekr. Pedersen og Olsen. Ofr. til Israelsmisjonen. Orkanger kyrkje. Hatlebrekke.

1. s. e. påske 28/4. Ustad skule kl. 11. Olsen. Monset skule kl. 11. Hatlebrekke. Orkanger kyrkje. Leergaard.

1. mai. Orkdal kyrkje kl. 11. Hatlebrekke.

Orkland kyrkje kl. 11. Leergaard. Ofr. til Kristelig Arbeideres Forb. og nytestamenter til konfirmantene.

2. s. e. påske 5/5. Råbygda bedehus kl. 11. Hatlebrekke. Hoston Forsaml.hus kl. 11. Leergaard. Orkanger kyrkje. Olsen. Konfirmantoverhøring.

3. s. e. påske 12/5. Orkdal kyrkje. Leergaard. Orkland kyrkje. Hatlebrekke. Orkanger kyrkje. Olsen. Konfirmasjon. Ofr. til N.T. til konfirm.

17/5. Orkdal kyrkje kl. 11. Barnegudstjeneste. Hatlebrekke. Ofr. til I.K.O. og Kirkens Nødhjelp.

Orkland kyrkje kl. 11. Barnegudstjeneste. Leergaard. Ofr. til I.K.O. og Kirkens Nødhjelp. Orkanger kyrkje kl. 11. Barnegudstjeneste. Olsen.

4. s. e. påske 19/5. Sølberget bedehus kl. 11. Hatlebrekke. Svorkmo bedehus kl. 11. Olsen. Orkanger kyrkje kl. 11. Leergaard.

5. s. e. påske 26/5. Orkdal kyrkje. Leergaard. Nattverd. Orkland kyrkje. Hatlebrekke. Nattverd. Orkanger kyrkje. Olsen. Nattverd.

GAVER TIL BLADET

Retting fra siste nr. Orkdal: Kristine Hansen kr. 5.

ORKLAND:

Ved Leergaard: Emelie Lund. John Sørhaug. Peder Grøtan. Lars Rønning. John Berbu. John Valstadmel. Samtlige bet. kr. 10. Idar Tevik 5.

Ved Ingvald Sæther: Johan Kusæter 5; Ingvald Sæther 5.

Ved Marit Monset Berbu: Torleif Rønning 5; Berit og John Solås 10; Johanna og Lars Rektorli 10.

Ved Oddlaug Høston: Sigrid Solbu. Bernt Høston. Osvald Karlsen. Samtlige bet. kr. 5.

Ved Nils Ofstad: Dagfinn Fagerli 10. Nils Boksbu. Peder Grendal. Begge bet. kr. 5.

Ved Martin Moe: Oskar Svorkmo 5.

ORKDAL.

Ved Per Asphjell: Martin Skarholt. Johan Fr. Evjen. Asbjørn Lid. Marit Asbjeld. Samtlige bet. kr. 10.

Ved Ingeborg K. Jakobsen: Jon Eide. Johanne Ljåmo. Gurina Fossum. Ole H. Øyum. Ole Langås. Edv. Sommer-vold. Martin Eggen. Lars Fossen. I. Søderlund. Martin Gisvold. Ivar Wolden. Marta Skauge. Anders Fugelås. Samtlige bet. kr. 5. Martin Sognlie. H. P. Melby. P. Krislok. Th. Hestnæs. Mikal Ustad. Egil Kvakland. Ole Solem, Fannremssøyan. Jon K. Solem. Samtlige bet. kr. 10.

ORKANGER.

Ved Olav Olsen: Kari Gravrok 10; Johannes Stølan 5; Johan Lassen 10.

Ved s. Aagot Akseth: Randi og Einar Evjen 10; O. og S. Strandly 5; Anton Rikstad 5; T.B. 10.

Hjertelig takk!

KRISTELIG LITTERATUR

Fotorammer - Innramming

Orkdal Bokhandel

Edel Ask Eikil

FANNREM

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i førsteklasses utførelse kan bestilles hos meg.

Monumentene leveres fraktfritt og fritt oppsatt.

BERNT GROVEN

Svorkmo.

FRA KIRKEBOKEN

D Ø P T E i mars.

I Orkdal kirke 10/3: Eva Kristin Tallerås f. 1-1. 24/3: Ole Kristian Fagerli f. 5-2. 31/3: Odd Erik Skjølberg f. 16-1.

I Orkdal kirke 10/3: Helge Langvik f. 24-12 1956. Edvin Birger Kvam f. 17-1. Ingrid Meås f. 15-12 1956. 24/3: Tore Haldogård f. 10-1. Kristin Elverum f. 29-1 (Lånke). Torunn Merethe Stornes f. 25-1.

I Orkanger kirke 3/3: Lise Margrete Borchgrevink f. 28-11 1956. Jørvil Sundli f. 17-12 1956. 17/5: Roar Danielsen f. 8-1.

V I G D E i mars.

Orkland kirke 30/3: Ole Jarle Rønning, Orkland og Klara Buseth, Singsås.

Orkdal Kirke 6/3: Olaf Magnus Andreassen, Orkdal og Emma Fredrika Lovisa Fredriksen, Strømsund, Sverige 16/3: Ole Petter Sund, Heimdal og Haldis Monseth, Orkland.

Orkanger kirke 2/3: Kåre Andersen, Stavanger og Milling Gunveig Reitan, Orkanger. 9/3: Erik Lerfald, Trondheim og Anne Mari Røhme, Orkanger. 30/3: Olav Halten, Rissa og Liv Randi Solbu, Orkanger.

D Ø D E i mars.

I Orkland 23/3: Peder Eriksen Tronvold f. 21-10 1871.

I Orkdal 3/3: Sigrid Eggen f. 11-10 1873. 17/3: Martha Dørdal f. 31-1 1863. 30/3: Ole Opsøien f. 8-8 1889.

I Orkanger 4/3: Stig Dagfinn Klemetsmo f. 15-9 1956. 14/3: Ole Ekli, f. 26-7 1867. 16/3: Marie Günther f. 16-6 1901.

KOLLEKT i Orkanger.

8/3: Til N.M.S. og Frelsesarmeens misj.arbeid kr. 190,64.